

πώλησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ συμβολαίου πρὸς τὸν ἐνάγοντα ἀριθμὸν τινὰ κινήτων πραγμάτων ἀντὶ μάρκων 3000, τὸς ὁποίας συνεψήφισαν πρὸς τὸ δάνειον, μεθ' ἧ ἐναγομένη ἐμίσησε παρὰ τοῦ ἐνάγοντος τὰ πωληθέντα πράγματα, διαφυλάξασα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξωνήσεως αὐτῶν μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1896. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε τὴν ἐναγομένην πρὸς ἀπόδοσιν τῶν πωληθέντων αὐτῇ πραγμάτων, ἅτινα, ὡς ἰσχυρίσθη τῷ πρεδόθησαν.

Τὸ Πρωτοδικεῖον, ἀφοῦ ἀπέριψε τὰς ἐνστάσεις τῆς ἐναγομένης περὶ εἰκονικότητος τῆς πωλήσεως καὶ ἀκυρότητος τοῦ χρέους, ὡς ἀποτελοῦντος ἀναδοχὴν ἀλλοτρίου χρέους, ἐδέξατο τὴν ἀγωγὴν.

Συνεπεῖα ἐφέσεως τῆς ἐναγομένης ἡ ὑπόθεσις εἰσήχθη εἰς τὸ Ἐρετεῖον.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐρετείου συζήτησιν ὁ ἐνάγων ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἐναγομένη ὡς ἔμπορος καὶ ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐπώλησεν αὐτῷ τὰ εἰρημένα πράγματα, περιπλέον δὲ ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ρητῶς συνήνεσεν εἰς τὴν πώλησιν πρὸς ἐξοικονόμησιν χρημάτων. Ἡ ἐναγομένη ὑπεστήριξε τὰς ἐνστάσεις τῆς, ἰσχυρισθεῖσα περαιτέρω ὅτι τὰ πωληθέντα πράγματα ἦσαν προικῶν (*). Ὁ ἐνάγων δὲν ἠμφισβήτησε τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, ἀμφοτέροι δ' οἱ διάδικοι ἀπεδέχθησαν ὅτι ὁ σύζυγος τῆς ἐναγομένης κατὰ τὴν 29 9)βρίου 1892 (ἡμέραν συνάψεως τοῦ συμβολαίου) εἶχεν ἀπολέσει τὴν περιουσίαν του, οὐ ἔνεκα καὶ ἡ κυριότης τῶν προικῶν εἶχε περιέλθει εἰς τὴν σύζυγον.

Τὸ ἐρετεῖον ἐξηράνισε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀπέριψε τὴν ἀγωγὴν σκεφθὲν, ὅτι ἡ ἐπιστροφή ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ρήσεως τοῦ Νόμου 9 τοῦ Κώδικος 5, 12, αἶνα αὐτῇ ἡ σύζυγος μηδεμίαν ἔχη ἐξουσίαν τοῦ ἀπαλλοτριῶσαι ταῦτα ζῶντος τοῦ συζύγου καὶ τοῦ μεταξὺ αὐτῶν γάμου ὑφισταμένου, ἀλλὰ τὰς ἐκ τούτων προσόδους καρπῶται πρὸς διατροφήν ὁμοίως ἑαυτῆς ὡσπερ τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων ἂν τινὰ ἔχη »

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνῆρέθη διὰ τῶν ὡς ἔνω σκέψεων

(*) Κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν τὴν ἰσχύουσαν ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Γερμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἀπὸ τῆς 1ης 8 βρίου 1879, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνευ ἐπικουρίας δικάζεσθαι δὲν ἰσχύει ὡς παρ' ἡμῖν. — Ἴδε § 254 τῆς Γερμαν. Πολ. Δικ.

ΤΟΙΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΑΙΣ

Προσωρινὰ μέτρα ἀρμόζουσι καὶ κατ' ἀνηλικίων;

Προσωρινὰ μέτρα ἀρμόζουσι μὲν κατὰ παντὸς ἔχοντος συνείδησιν τῶν πράξεών του καὶ ἐνεργούντος πράξεις διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς ἀπὸ τῆς νομῆς, ὧν ἐνεκεν γεννῶνται εὐλογοὶ φόβοι ἐπιχειμένων συγκρούσεων, ἀλλὰ δεόν νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ τοῦ ἐπιτρόπου του.

Παρεμπ. κλήσις περὶ παρατάσεως προθεσμίας κλπ. ὑπόκειται εἰς ἀνατροπὴν;

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς δίκης εἶνε συνέπεια τῆς παραιτήσεως τῆς δίκης, προκειμένου ὅμως λόγου περὶ παρεμπ. δίκης, ὁ διάδικος δὲν σκοπεῖ παραιτηθῆναι ἐνεκα διακοπῆς τῆς παρεμπ. δίκης, ἡ δὲ πρὸς ἀνατροπὴν προθεσμίας ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐκδοθῆ ἢ ἐπὶ τῆς παρεμπ. κλήσεως ἀπόφασις.

Π. Α.

Εἰρηνοδίκης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Διεθνὲς συνέδριον τῶν δικηγόρων ἐν Βρυξέλλαις τὴν 1 Αὐγούστου 1897.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐρετείῳ τῶν Βρυξελλῶν δικηγόρος κ. Hegeper μετέφρασεν εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀπαντήσεις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκρίτου συναδέλφου κ. Γ. Ν. Φιλαρέτου εἰς ἐρωτήματα ὑποβληθέντα αὐτῷ περὶ τῶν νόμων, Βασ. διαταγμάτων, ἐθίμων κλπ ἅτινα διέπουσι καὶ κανονίζουσι τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δικηγόρων ἐν Ἑλλάδι. — Ἡ ὑπὸ τὸν τύπον τῶν ἀπαντήσεων τούτων αξία λόγου καὶ προσοχῆς μελέτη τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐκδοθεῖσα ἴδ.ον κομψὸν τεῦχος θέλει ὑποβληθῆ ἐν τῷ κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου ε. ε. συνεργομένῳ ἐν Βρυξέλλαις διεθνείῳ συνεδρίῳ τῶν δικηγόρων

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Α. Κ. δικηγ. Πύργου. — Ἐνεκεν πολυμέρου νόσου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀΠνυκὸς ἐπῆλθεν ἀνωμαλία τις περὶ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἀνελλιπεῖ ἔκδοσιν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ. — Ἐν τεύθειν καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα ὑμῶν διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιφυλασσόμεθα προσεχῶς.

Τύποις Π. Βύμορφοπούλου